

EN COMA VA DIR...

En Coma ha donat la seva conferència de *cuantroversia* a «L'Unió Lliberal».

Actuaven de mestre cerimonies, el senyor Drapairet, que plorava d'emoció al retrobar-se entre'ls séus; de *jefe de claue*, el senyor Robert, sempre avençat, sempre republicà, i d'acompanyants, *aquell* senyor Estrany i altres senyors feien de públic el pobre senyor Serra i Dachs — que no l'hi deixen fer de concejal — i 193 senyors més, justos i cabals; 193, ni un més, ni un menys.

En Josep Coma — com en *Juan Palomo*, aquell del *yo me lo guiso, yo me lo como*, — va fer-se la presentació, va *conferenciar* i va cloure l'acte. Molt ben fet! Almenys ens va estalviar haver d'escoltar les bestieses que s'havien rumiat els oradors de l'*Acció Granollerina*.

* * *

I en Coma va dir...

Que ell sempre ha sigut lliberal...

Però no que demanava vots en republicà, quan va presentar-se per a diputat provincial.

Que'l senyor Tardà és l'únic home...

Però res de parlar d'administració municipal — com era'l tracte; — ni dels negocis de les *wes*, ni dels comptes del gas, ni d'altres comptes i negocis.

Que ell fou l'únic que va oposar-se, en el sí de la Popular, a que anessin en candidatura més d'un carlí...

Més, va descuidar-se de dir que ell continuà en la Popular i que fou regidor, malgrat haver-se retirat l'Esteve Garrell, ÚNIC que no va transigir amb l'hegemonia que va lograr exercir la gent de dreta, amb l'assentiment inclús de populars tant decidits i abnegats i lliberals com en Sirvent, en Camillo i en Vallhonestà, que precisament li feien costat, mentres abans d'ahir enraonava, al costat d'altres senyors, tant populars ja com ells.

Que ell fou dels que més compliren amb son deure, quan la setmana de juliol de 1909...

Però va tenir a bé callar-se que en Torras, el séu amic Torras — que va *fugir* — va haver-ho de fer per causes tant íntimes, tant de família, que ningú que tingui amor als séus honradament pot tirar-li mai en cara la seva *fugida* i menys aquells en qui en Torras confiava en absolut en aquells dies de prova.

I va callar-se també que entre'ls més significats dels séus *acompanyants* d'avui, hi han els que van fer indigna denuncia en contra d'ell, amb el pietós propòsit que és de suposar.

Que a «L'Unió Lliberal» havia de celebrar-s'hi un miting de la Popular, l'any 1911...

I, és clar: no va dir-nos qui va pertorbar-lo, perquè molts que l'escoltaven se'n recorden bé prou. I ell mateix i nosaltres també ho sabem.

Que l'oposició a en Tardà és perquè aquest no va apoiar a en Boét...

Però no va esmentar per res el recurs contra en Tardà que, junt amb en Pagès,

en Barbany, l'Estrada, en Pujol i en Torras, van firmar en Barangé, en Robert, en Puigrodón, en Deu i en Raich, que avui l'ajuden per a salvar (?) a Granollers... i a en Tardà.

Que'l REPARTO que va fer en Tardà, era un esguerro.

I que no se'l va convidar, quan la protesta dels contribuents...

I no va dir res de la campanya d'«El Vallès Nou, A FAVOR del Reparto»; ni del què va contestar en Plaja, als que van anar-lo a trobar... ni que des d'are, al convidar-se per a actes públics, s'haurà de fer aixecant-ne acta notarial o fent firmar rebut a l'interessat.

Que mai s'havia vist com are la compra de vots. Que mai com are hi havien hagut senyors amb tres mil duros a la cartera, per a ésser concejals. I que això és un afront...

I la gent va aplaudir.

La gent del mercat. Els negociants, els firaires Els que compren a l'engròs i els que's venen a la menuda.

Els compradors i els venuts de tota la vida, van entusiasmar-se.

Fins van aclamar-lo'ls que's dediquen a la cria de goços, pel procediment de la caritat! Fins van aixecar-se, aclamant-lo, els pobres que adoren al *Senyor totpoderós* que durant l'any els compra per valor de tres pessetes a la seva botiga, o bé'ls dona un rosegó, unes calces o un gec de vellut, a condició d'abordar-los contra'ls que critiquin la seva actuació pública.

En Josep Coma no va dir que si hi hà qui té tres mil duros, no'ls té precisament per u ésser concejal; sino que'ls té per a oposar-los als duros dels cacics de Granollers, que fa trenta anys els utilitzen per a privar que la voluntat del cos electoral triomfi.

En Josep Coma no va dir tampoc que'ls tres mil duros que té un senyor, per a anul·lar la força dels duros d'altres se-

nyors, els ha adquirit honradament, fóra de la Casa de la Vila.

Si ho havés dit, això, a alguns no'ls hauria agradat prou, ni'l senyor Drapairet hauria pogut plorar d'emoció, tot petonejant-lo i eixugant-li la suor del seu ample front.

Elector de Granollers:

Recorda't d'aquell ciutadà que, dirigint-se a son rei, va dir-li: **Cada un de nosaltres val tant com Vós i, tots junts, més que Vós.**

Amb el teu vot has de dir si vols que continuï l'actual estat de coses. Si creus que sí, pitjor per tú i per tots.

No ajudis, amb ta passivitat, a sostenir la mala administració que fins avui hem patit.

Pensa, elector, que pot venir d'un vot. Procura que'l teu no falti, per a la regeneració del nostre poble.

Elector del districte 3.er

Si tens cap dubte; si veus res d'anormal, acut immediatament a l'oficina d'aquest districte, Sta. Elisabet, 5 i 7: Casa Montañá.

CANDIDATURA PARA CONCEJALES

DISTRITO TERCERO

Paulino Torras Villá